

LA MÚSICA RELIGIOSA A LA CIUTAT DE BARCELONA (SS. XVII-XIX)

Daniel CODINA I GIOL

2002, any centenari de la mort de Jacint Verdaguer

Abstract

A chronological account of the Kapellmeisters of the three principal sites in Barcelona: the Cathedral, the church of Santa Maria del Mar and the Palau de la Comtessa, including their compositions –most of which are ignored today as the scores have been lost– based on the printed booklets of the popular chants and oratorios retrieved from the XVII to the XIX centuries. The account in question draws, in part, on the printed *Catàleg dels villancets i oratoris impresos de la Biblioteca de Montserrat (ss. XVII-XIX)*, which the very author of this study has himself prepared and which is to be published in due course. The said catalogue will undoubtedly make a valuable contribution to the study of the history of music.

Resumen

Relació històrica i ordenada dels mestres de capella dels tres centres principals de la ciutat de Barcelona: la Catedral, Santa Maria del Mar i el Palau de la Comtessa i llurs obres –la majoria desconegudes perquè se n'ha perdut la música escrita– a partir dels llibrets impresos dels villancets i dels oratoris, en el període dels segles XVII-XIX. El treball aprofita part de l'obra *Catàleg dels villancets i oratoris impresos de la Biblioteca de Montserrat (ss. XVII-XIX)*, que el mateix autor de l'article ha preparat i que està en curs d'edició i és una mostra de la utilitat d'aquest *Catàleg* per a conèixer de manera més precisa la història musical.

La confecció que he fet del *Catàleg dels villancets i oratoris impresos de la biblioteca de Montserrat*, en curs d'edició, ens proporciona una gran quantitat de dades que ens serveixen per estudiar i conèixer més acuradament la realitat de la música religiosa no litúrgica de molts centres eclesiàstics i religiosos de la península ibèrica i, de manera molt concreta i especial, de la ciutat de Barcelona, lloc en el que se centrarà aquest estudi, el qual ajuda i completa en part els treballs de recerca del Dr. Josep Pavia, centrats principalment en la capella de música de la catedral barcelonina.¹

D'una banda ens fan conèixer el gran treball creatiu dels mestres barcelonins dels tres centres més importants de culte i que en el camp musical tenien una exclusiva sobre les altres capelles musicals: la catedral, Santa Maria del Mar i el Palau de la Comtessa, i d'altra banda de

1. Els títols de les obres d'aquest musicòleg ja sortiran citats en les notes al llarg d'aquest treball.

manera negativa, ens fan adonar de la gran quantitat d'obres musicals que s'han perdut, perquè dels 85 títols pertanyents a Barcelona ressenyats en el *Catàleg*, són poquíssims els que s'han conservat també amb la música corresponent.

Les obres –villancets i oratoris– de la ciutat de Barcelona representen un 26,7 % del total de 318 títols del *Catàleg*.² És notable, doncs, la presència barcelonina en el conjunt i més tenint present que hi ha 37 localitats més en tot l'àmbit ibèric que hi aporten obres. Ben cert que, a nivell d'història de la música, no en podem treure cap conclusió, sinó només dir que aquests impresos barcelonins, ara individualitzats, devien formar part d'un o més reculls facticis relligats, igual que els que encara es conserven en aquest estat a Terrassa o a la Biblioteca de Catalunya, com era costum guardar-los. De fet, en l'estat actual en què es troben, es pot veure que havien estat relligats. Encara que siguin pocs (sis impresos), hi ha els que provenen del llegat Josep Mª Casacuberta que recull alguns dels que s'havien interpretat a l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona.³

Els mestres de capella. El conjunt ens proporciona el nom de tretze mestres, amb nom i cognom, que treballaren a la ciutat, o millor, en els tres centres principals abans esmentats. A aquests cal afegir-hi cinc impresos més realitzats a Barcelona: quatre els canten la capella de la catedral els anys 1736 i 1737, anys que corresponen a un moment d'interinitat en el mestratge de la Seu, entre el mestre Picanyol i el mestre Josep Pujol.⁴ Aquesta interinitat, reflectida en els impresos, és clara –com ho demostra J. Pavia– en les seves recerques documentals: Joseph Picanyol va succeir Valls a la seva jubilació l'any 1726 i el 1736 es trasllada al convent madrileny de Las Descalzas Reales. I Josep Pujol comença el càrrec de mestre l'any 1737 i s'hi està fins a la jubilació l'any 1774. Pujol és el mestre amb més obres ressenyades: 19, sense incloure les quatre anònimes.

I

Mestres de la catedral

1. Joan BARTER (Mequinenza⁵, 1648 – Barcelona, 1706). Va entrar a la Seu Barcelona, procedent de la de Lleida, l'any 1682 i s'hi està fins a la seva jubilació l'any 1696. El nostre *Catàleg* recull nou grups de villancets, que abarquen els anys 1668 (nº 254), 1690 (nº 255), 1691 (nº 256), 1693 (nn. 257-260) i 1696 (nn. 261 i 262); en total són 28 obres diferents (cada grup conté 4 villancets), cap de les quals no es troba en la llista d'obres que li atorga J. Pavia i que es guarden, amb música, a la Biblioteca de Catalunya procedents de la catedral.⁶ Les festes que hi trobem són les següents:

2. No hi hem inclòs, entre les 85, les quatre obres que en el *Catàleg* estan ressenyades en l'apèndix (= nº d'ordre més un *).

3. Són els que tenen el nº d'ordre 286-291. De l'Oratori de Palma de Mallorca provenen els que a Montserrat provenen del comte d'Aiamans.

4. Cal tenir present que Francesc Valls, ja jubilat, encara escriu i fa cantar uns villancets i un oratori l'any 1736 (nn. 193 i 201), en el llibret dels quals li donen el títol de Mestre de capella.

5. J. MUJAL I ELIAS, *Lérida. Historia de la Música*, Lleida, 1975, pàg. 106.

6. J. PAVIA I SIMÓ, *La música a la catedral de Barcelona*, Barcelona, 1986, pàg. 231.

1) L'any 1688 (nº 254), per la festa de la Puríssima⁷ i la seva octava a la catedral, festa promoguda per la seva Confraria. Barter, per a aquesta festa compon tres villancets, tots tres amb l'estructura formal d'«estribillo» i «coplas». Si bé d'aquestes obres no se n'ha conservat la música, en canvi en tenim altres exemplars impresos a Catalunya.

2) Any 1690 (nº 255) en el convent de Sant Josep dels Carmelites Descalços⁸, en motiu de portar el Sagrament al nou altar i instauració de la imatge de la Mare de Déu de la Consolació, la que santa Teresa de Jesús portava en les fundacions que feia. Per a aquesta festa el mestre de capella de la catedral escriu i interpreta quatre villancets, tots també amb la mateixa estructura d'«estribillo» i «coplas». Hi ha una altra copia duplicada del llibret a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB).

3) L'any següent, 1691 (nº 256), els tres villancets del mestre Barter són per a una festa d'acció de gràcies promoguda pels Majorals del Sant Crist de la Ribera de Sant Joan en el dia de l'exaltació de la Santa Creu (14 de setembre), a l'església de Sant Joan. El motiu fou perquè el barri de la Ribera i altres llocs de la ciutat es van lliurar de l'estrall de les bombes.⁹ Hi assistiren els Diputats i Oïdors de Comptes de Catalunya. L'estructura dels villancets és: «estribillo» i «coplas» per als tres, però el segon porta una «Introducción».

4) Els dies 5, 6, 7 i 11 d'abril de l'any 1693 (nn. 257-260) els villancets, tots cantats en el convent de la Mercè, estan dedicats a santa Maria de Cervelló o del Socors (*Socós*, diuen els textos),¹⁰ en motiu de la canonització, promoguda pel Papa Innocenci XII, d'aquesta religiosa. Cada dia es cantaren tres villancets, tots diferents, però amb la mateixa estructura formal d'«estribillo» i «coplas». De tots els quatre impresos s'en conserven altres còpies.

5) De l'any 1696, any de la jubilació del mestre Barter al mes de desembre, en tenim dos de mostra: un (nº 262) del 20 de maig, al convent de la Mercè pel fet d'haver-se aconseguit que la festa Patronal pogués celebrar-se litúrgicament amb Ritu Doble a tota l'església.¹¹ L'altre imprès d'aquest any (nº 261) fa referència al recobriment de la salut del rei d'Espanya Carles segon.¹² La celebració, promoguda pel Magistrat de la Llotja del Mar, es féu a la Casa de Contractació de Catalunya¹³ el dia 12 de novembre. Els sis villancets, tres per a cada una de les celebracions esmentades, tenen idèntica forma: «estribillo» i «coplas».

7. En la relació de festes que fem ací no repetim la descripció de l'imprès que ja hem fet en el *Catàleg*.

8. G. BARRAQUER I ROVIRALTA, *Las casas de religiosos en Cataluña*, Barcelona, 1906, no parla d'aquest altar, sí en canvi G. BELTRAN LARROYA, *Fuentes históricas de la Provincia O.C.D. de San José (Cataluña y Baleares)*, Roma, 1986, pàgs 450-451 (doc. nº 88) en què transcriu el contracte per al nou retaule del convent de Sant Josep, obra de Josep Sayós. El contracte és de l'any 1615. A mig segle XVIII se'n va fer un altre que desaparegué l'any 1835 (vegeu: G. BARRAQUER, *op. cit.*, pàg. 446). Per a tenir una idea del que devia ser la festa del trasllat del Sagrament al nou altar –en aquella època, aquest ritu expressava la «inauguració» oficial del mateix per a l'ús litúrgic– podeu veure dos documents a G. BELTRAN LARROYA, *op. cit.*, pàgs. 552 i 553 (doc. nº 123), en què parla del que es féu a Tarragona l'any 1599, i pàgs. 599-604 (doc. nº 133) quan es féu la festa al nou convent de «Josepets» de Gràcia l'any 1687.

9. Deu tractar-se del bombardeig de la ciutat, per part dels francesos, dels dies 10 i 11 de juliol d'aquest any. Vegeu: F. SOLDEVILA, *Història de Catalunya*, vol. III, Barcelona, 1962, pàg. 1090.

10. Nascuda a Barcelona (1230-1290), de la família noble dels Cervelló, fou fundadora de la branca femenina de l'orde de la Mercè i primera superiora. La canonització es féu l'any 1692. Vegeu: *Gran Enciclopèdia Catalana (GEC)*, «Cervelló, Maria de».

11. El Ritu Doble era la màxima categoria de les festes litúrgiques. Podia ser de primera o de segona classe.

12. Aquest monarca (1661-1700) era de naturalesa malaltissa. A Castella li donaren el sobrenom de *El Hechizado*, en canvi, era ben reconegut a Catalunya pels seus intents «neoforalistes». Vegeu: *GEC*, «Carles II d'Espanya».

13. Molt probablement es tracta de l'edifici de la Llotja, el qual, inicialment, era el lloc de contractació dels mercaders barcelonins. Vegeu: *GEC*, «Llotja de Barcelona».

2. Francesc VALLS (Barcelona?, 1671 – Barcelona, 1747). Va ser proposat com a mestre de la Seu barcelonina, per substituir el jubilat Joan Barter, el desembre de 1696, quan exercia de mestre a Santa Maria del Mar. Les dues obres que ressenyem en el *Catàleg* (nn. 193 i 201) daten de l'any 1736, quan ja feia deu anys que estava jubilat. Ja hem apuntat abans que Valls, ocasionalment, hauria ocupat el mestratge de la capella musical durant el temps vacant entre Picanyol i Pujol. De fet, com ens notifica Pavia¹⁴, al moment de la jubilació «el Capítol [catedralic]... li concedí la jubilació, tot demanant-li, sense cap intenció d'agrarar-lo, que no deixés de compondre i que, sempre que la Capella el necessités, «portia lo compàs».

1) Els dies 26, 27 i 28 d'agost del 1736 Valls, al front de la capella de música de la Seu, interpretà tres villancets en motiu de la construcció –deu voler dir de la Dedicació– de la nova capella dedicada a l'Esperit Sant i a Maria Font de la Salut, en el carrer Nou de la ciutat.¹⁵ Els tres villancets per a l'ocasió tenen una estructura formal complexa, a base de recitatius i àries. Es conserven altres duplicats de l'imprès a la Biblioteca de la Universitat.

2) L'altra obra és un oratori, *Eco de la Voz divina*, en motiu de la festa patronal del Gremi d'argenters de Barcelona, Sant Eloi. Es va interpretar a l'església del convent de la Mercè el dia 1 de desembre de 1736. N'existeixen duplicats a la Biblioteca Nacional de Madrid i a la Biblioteca de la Universitat de Barcelona.

3. Joseph PICANYOL (PICAÑOL) (? , 1700 – Madrid, 1769)¹⁶. Va ser el sucesor de Valls a la capella de la Seu l'any 1726 i fins aleshores era mestre de la capella del Palau de la Comtessa¹⁷. Després de deu anys de mestratge a la Seu barcelonina anà a exercir al convent madrileny de Las Descalzas Reales fins a la seva mort¹⁸. D'ell tenim tres oratoris per a festes i un conjunt de tres villancets per a professió religiosa:

1) L'any 1731 (nº 264) fa cantar al convent de la Mercè un oratori dedicat a sant Serapió, màrtir, «Caballero de el R[real] y Militar Orden de Nuestra Señora de la Merced Redención de Cautivos... en el quarto dia de las fiestas de la Declaración de su Culto immemorial»¹⁹: *El Macabeo de la Ley de Gracia*. Existeixen a Catalunya alguns altres exemplars de l'imprès.

14. *La música a la catedral de Barcelona en el segle XVII*, Barcelona, 1986, pàgs. 235-236. Aquest mateix autor a *Tonos de Francesc Valls (c. 1671-1747)*, vol. II, Barcelona, 2001, pàg. 16-17 ens explica efectivament el període de temps que va passar entre el magisteri de Picanyol i el de Pujol, fet que explica els oratoris de Valls en aquest període. A més (pàg. 15), ens assementa de les males relacions entre Valls i Picanyol, segurament a causa de la divergència entre austriacistes i borbons.

15. Arxiu Diocesà de Barcelona (ADB), ms. *Gratiarum* 1734-1740, fol. 177v: «Licencias la Capella dels Siegos en lo carrer Nou». «Nos Dn. Josephus Ignatius de Amigant et Olzina pbr. [...] pro Illmo. et Rmo Dno, Dn. Philippo de Aguado et Requenxo [...] Episcopus [...] die Sexta Decembris 1732. Causis et rationibus in eis expressis licentia concessione vobis ut in Vico nuncupato novo [...] qandam capellam seu Ecclesiam publicam [...] sine tamen Jurium Parochialium prejudicio construere et aedificare facere possitis [...] Datum Barchinone die 25 Augusti 1736». Va promoure l'obra la Confraria de l'Esperit Sant..

16. GEC, «Picanyol, Joseph».

17. J. PAVIA I SIMÓ, *Tonos de Francesc Valls (c. 1671-1747)*, vol. II, Barcelona, 2001, pàg. 14. Vegeu també C. ALCALÁ, «El Palacio de la Condesa y su capilla musical», en *Revista de Musicología* (1998), pàgs. 206-207.

18. El llibre de P. CAPDEPÓN, *La música en el Monasterio de las Descalzas Reales (siglo XVIII)*, Madrid, 1999, pàgs. 51-52 parla de Picanyol. La breu biografia que hi posa, extreta del *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*, Londres, 1980, s'ha de revisar totalment.

19. Ha de tractar-se de sant Serapió, religiós mercedari, nascut a Anglaterra i mort màrtir a Alger l'any 1240. El seu culte, a petició dels bisbes de Barcelona i de Girona, va ser confirmat per la Congregació de Ritus l'any 1728.

2) L'any 1734 (nº 192), el dia 12 de maig, amb la capella de la Seu canta tres villancets en la professió religiosa de la senyora Maria Ignàsia de Bergadà i de Taraval en el convent de Santa Magdalena (Agustines). Els villancets són complexos en la seva forma, amb recitatius i àries.

3) El 1735 (nº 195), el dia 30 de maig, estrena, segurament a la catedral, l'oratori *Judith triunfante*, en motiu de la festa a la Immaculada Concepció de Maria, el qual es compon de tres «escenes». N' existeixen diferents duplicats a Catalunya.

4) El dia 14 de juny de l'any 1736 (nº 194)²⁰, per la mateixa celebració de la Puríssima, probablement també a la Seu, estrena l'oratori *La Valiente Judith*, amb tres actes i un càntic final. N' existeixen altres duplicats.

A partir de la seva anada a Madrid, com que el càrrec de mestre queda vacant, la capella de la catedral canta diferents obres: l'oratori que el 21 de maig del 1736 canta a la Immaculada Concepció de Maria, patrocinat per la seva Congregació, *La escogida Esther* (nº 196),²¹ amb tres actes i càntic final. El dia 4 de setembre la capella canta tres villancets ("Poesias lírico-sacras") (nº 189) per a la professió religiosa de Maria Ramona Sastre, Font i Marquet, en el convent de la Companyia de Maria. L'any següent, 1737, el dia 31 de maig es canta l'oratori *El grande Samuel* (nº 210) en el segon dia del tretzenari de Sant Francesc de Paula en el convent dels mínims; obra estructurada en dues parts i càntic final, de la qual n' existeixen diferents còpies impreses a la Biblioteca de la Universitat i el dia 10 de juny la mateixa capella en canta un per la festa de la Puríssima, sense indicar mestre de capella, ja que encara no estava nomenat el sucesor de Picanyol. Es tracta de l'oratori *La privilegiada Esther* (nº 197), del llibret del qual n' existeixen diversos duplicats a Catalunya.

4. Joseph PUJOL va succeir Picanyol al cap de la capella de la catedral l'agost del 1737 i es va jubilar l'any 1774. D'aquest mestre és del que en la col·lecció d'impresos de Montserrat se n'han conservat més exemplars: divuit²² en total, que van des de l'any 1738 fins el 1770. Per ordre cronològic tenim: 1738: 5; 1739: 1; 1740: 5; 1757: 1; 1758: 3; 1763: 1; 1766: 1; 1770: 1.

D'aquests, sis obres són conjunts de tres villancets, per tant, en total sumen 36 obres. A més cal notar que en un sol any –1738 i 1740– compon almenys cinc obres d'aquestes característiques cada any.

1) L'any 1738, en el dia 6 de maig, al monestir de Santa Clara (nº 190) (Benedictines), tres villancets per a una professió monàstica; els dies 22 i 23 del mateix mes, un oratori amb tres actes i «coplas», *David triunfante* (nº 204), en la canonització de sant Francesc de Régis²³ al col·legi dels jesuïtes²⁴ i el dia 26, un Drama sacre, amb tres escenes i «coplas», per a la Congre-

20. En aquesta data, però, Picanyol ja havia marxat a Madrid a ocupar el càrrec del nou magisteri de Las Descalzas. Possiblement l'obra en qüestió ja la tenia escrita abans de marxar. Vegeu: J. PAVIA, *Tonos de Francesc Valls (c. 1671-1747)*, vol. II, Barcelona, 2001, pàg. 16.

21. Causa estranyesa la proximitat de dates –21 de maig i 14 de juny– per a la mateixa celebració i dintre del mateix any: sembla com si hi hagués un error, perquè tant el Prefecte com els Majorals de la Congregació són els mateixos, en tot cas, però, ignorem la raó per la qual la Congregació mariana va cantar en dues dates properes dos oratoris diferents el mateix any.

22. El nº 183 és repetició del nº 182.

23. Va néixer a Fontcouberte, entre Narbona i Carcassona, el 31 de gener de 1597. Es va fer jesuïta. Gran missioner rural de terres de França, morí el 31 de desembre de 1640. Beatificat per Climent XI el 1716, Climent XII el va canonitzar el 1737.

24. Deu tractar-se del col·legi de Cordelles, situat prop de l'església de Betlem. Vegeu article: «Cordelles, col·legi de» a *GEC*.

gació mariana: *La Reparadora del linaje humano* (nº 198), a la catedral. Encara el 30 d'agost, a Vilafranca del Penedès, tres villancets en la festa patronal de Sant Fèlix (nº 170)²⁵. La darrera obra d'aquest any, l'oratori *El mejor ajuste* (nn. 212 i 213), no indica ni dia ni mes, però amb tota probabilitat, degut al tema de l'Expectació del part de la Verge Maria, va tenir lloc el mes de desembre, durant l'Advent: era la festa dels Corredors de Canvi²⁶. La festa religiosa es va celebrar al convent de la Mercè. Aquest oratori inclou dos villancets.

2) De l'any 1739 (nn. 182 i 183, ambdós són un duplicat de la mateixa festa) tenim un conjunt de tres villancets de Professió monàstica el dia 16 de desembre: dues germanes, Maria Francesca i Teresa de Palau i Magarola, en el convent de Sant Joan Baptista, de l'orde d'aquest mateix nom.

3) L'any 1740 torna a ser ric d'obres d'aquest compositor: cinc obres ens aporta el *Catàleg*: el dia 20 d'abril, tres villancets al monestir de Mont Sió (Dominiques), per a la Professió i Velació de Mª Teresa d'Alòs i Fontaner (nº 186); les tres obres són complexes en la seva estructura formal. El dia 6 de juny, a la catedral, l'oratori *La esforzada Jaél* (nº 199), en tres actes i càntic final, per a la festa de la Congregació mariana. El dia 13 del mateix mes, al monestir de Sant Antoni i Santa Clara (Benedictines), tres villancets per a la professió solemne de Catalina de Cartellà, Çabastida i de Llupià (nº 191); tots tres ben complexos de forma. El 30 de juny i 1 de juliol, oratori en dos actes i càntic *Luz soberana del entendimiento* (nº 208), en la festa de sant Tomàs d'Aquino al col·legi o seminari tridentí de Montalegre. La darrera obra de l'any, de l'11 d'octubre, són tres villancets (nº 187) en la Professió de Jerónima Trinxet al convent dels Àngels (Dominiques); els tres villancets tenen una estructura formal complexa.

4) De l'any 1757 només tenim un oratori, *La Vara de Dios* (nº 231), per al novenari de sant Vicenç Ferrer, en el convent dominicà de Santa Caterina. Es cantà el dia 17 d'abril. N'existeix un altre exemplar al fons Bonsoms de la Biblioteca de Catalunya.

5) L'any 1758 ens proporciona tres oratoris:

El dia 15 de maig, *Abigail* (nº 5): és un drama sacre en motiu de la festa de la Congregació mariana a l'església de Betlem, dels PP. Jesuïtes; consta de tres actes i un càntic final. N'hi ha altres duplicats a Barcelona.

El dia 16 de juliol, al convent del Carmel, es cantà *El triunfo de Elias* (nº 236), drama sacre en motiu de la festa de la Mare de Déu del Carme i el del seu novenari. L'obra és tota seguida, sense actes ni escenes. N'existeixen dues còpies més a Barcelona.

El segon diumenge d'octubre²⁷, en motiu del novenari de la Mare de Déu del Remei, al convent dels Trinitaris, es cantà l'oratori *Ensayo lírico sobre el Salmo 46 Omnes Gentes plaudite* (nº 234). L'obra és tota seguida. N'existeixen altres duplicats a Barcelona.

25. J. PAVIA, *Tonos de Francesc Valls (c. 1671-1747)*, vol. II, Barcelona, 2001, pàg. 18, parla d'una anada de Pujol, aquell any, a Vilafranca, amb alguns músics, el dia 25 d'agost, vigílies de Sant Fèlix.

26. Anomenats també «Corredors d'orella» o «de llotja» eren els agents gremiats de compra-venda de productes d'importació i exportació, els qui intervenien en la negociació de lletres de canvi, contractació d'assegurances, etc. Pertanyien, en certa manera, al gremi dels mercaders (*GEC*).

27. Devia ser el dia 8 del mes.

6) De l'any 1763, per la festa de la Mare de Déu del Carme (16 de juliol), coneixem el «Drama músico» *Iris de Paz del Carmelo* (nº 237), cantat a l'església del convent dels Carmelites calçats. L'obra és seguida, sense distinció de parts. N' existeix un altre duplicat a l'AHCB.

7) Un drame sacre: *La exaltación de Simón* (nº 238), de l'any 1766, pels dies 19 i 21 d'octubre al convent dels Trinitaris calçats, en motiu de la beatificació de Simó de Rojas.²⁸ L'obra està dividida en tres actes.

8) L'any 1770, el 27 de maig, a l'església de Sant Sebastià es cantà l'oratori *El zelo de la Casa de Dios* (nº 277), dedicat al beat Francesc Caracciolo.²⁹ L'oratori és seguit, sense parts, amb un càntic final. Existeixen altres exemplars impresos a la Biblioteca de la Universitat.

5. Francesc QUERALT (Les Borges Blanques, 1740 – Barcelona, 1825). Va succeir Joseph Pujol al capdevant de la capella de la Seu l'any 1774 i exercí el càrrec fins a la seva jubilació l'any 1815. En el *Catàleg* s'hi ressenyen vuit obres, algunes sense data.

1) L'any 1775, en motiu de la inauguració del nou temple –l'actual- del convent de la Mercè³⁰ el dia 1 de setembre, Queralt, encara clergue, fa cantar l'oratori *La translación del Arca* (nº 276), el qual, a més del cos general de l'oratori, té una «Licencia» cantada pel cor i un càntic final. N' existeixen dos altres exemplars a Barcelona.

2) Els dies 5 i 6 de setembre de 1779, en el convent dels Trinitaris calçats, la capella de la Seu cantà l'oratori *Josué triunfante de Amalec* (nº 243), en motiu de la beatificació de Miquel dels Sants.³¹ Un fet curiós que trobem en la portada del llibret imprès és que els dos dies següents, el 7 i el 8, va cantar el mateix oratori la capella de música del Palau, amb el mestre Josep Duran al davant, per tant amb música d'aquest segurament. A Barcelona trobem dues altres còpies del llibret imprès.

3) L'any 1784, al convent dels Caputxins, Queralt fa interpretar l'oratori *Jerusalen liberada de los Asirios* (nº 278) en motiu de la beatificació de Llorenç de Brindisi.³² En l'estructura formal de la peça hi trobem el cos de l'oratori, un quartet vocal i, com a final, un Cor d'Hebreus.

4) Una nova beatificació, en aquest cas del religiós mínim Gaspar de Bono,³³ fou el motiu d'un nou oratori, *Jeremias glorioso después de la muerte* (nº 245), en el convent de l'orde els dies 5, 6 i 7 de juliol de 1787. Oratori seguit. Trobem una altra copia impresa a la Biblioteca de Catalunya.

28. Religiós trinitari, predicador de renom i confesor de la reina Isabel de Borbó. Morí a Madrid l'any 1624. Fou beatificat pel papa Benet XIV l'any 1766.

29. Nascut a Vila Santa Maria (Itàlia) l'any 1563, sacerdot, fundà l'orde dels Clergues Regulars Menors (CC. RR. MM.). Morí l'any 1608. Fou beatificat per Climent XIV el 4 de juny de 1769 i canonitzat més tard per Pius VII el 24 de maig de 1807.

30. G. BARRAQUER I ROVIRALTA, *Las casas de religiosos en Cataluña*, II, Barcelona, 1906, pàg. 105: «...a 25 de abril de 1765 el Marqués de la Mina, Capitán General de Cataluña, puso como delegado del Rey la primera piedra del templo actual, cuya construcción duró diez años, siendo bendecido en 9 de septiembre de 1775».

31. Religiós Trinitari, nasqué a Vic el 29 de setembre de 1591. Morí a Valladolid el 10 d'abril de 1625. Pius VI el beatificà el 2 de maig de 1779. Fou canonitzat per Pius IX el 8 de maig de 1862. La seva festa se celebra el dia aniversari de la seva mort.

32. Nascut a Brindisi (Itàlia) l'any 1559, es féu caputxí. Morí a Lisboa el 22 de juliol de 1619. Va ser beatificat per Pius VI l'any 1783 i canonitzat per Lleó XIII l'any 1881.

33. Nascut a València el 1530, es féu religiós Mínim. Morí a la seva ciutat el 1604. Pius VI el beatificà l'any 1786.

5) A partir del nº 286 fins el 289 inclusivament tenim oratoris de Francesc Queralt per a les funcions celebrades a l'oratori de Sant Felip Neri de Barcelona, anomenades –almenys en època recent– «oratori vespertí».³⁴ L'obra musical, el text de la qual tenia un caire alegòric-moral, incloïa una prèdica de mitja hora a la meitat de la peça. Els impresos d'aquestes obres normalment no portaven una data concreta, sinó que s'hi posava a mà perquè l'obra es repetia diferents vegades. D'aquests quatre oratoris de Queralt només els nn. 286 i 287 porten data d'impressió del llibret a la portada el nº 286 és de l'any 1781 i el 287 porta impresa també la data d'interpretació: el 16 de febrer de 1790. El text de l'oratori nº 286 va ser interpretat ja a Sant Felip Neri els anys 1772 i 1774 (reimpressió del llibret), amb música del mestre Joseph Pujol.³⁵ Els títols dels quatre oratoris són: nº 286: *La muerte del pecador*, drama sacre; nº 287: *El Juicio particular*³⁶, drama sacre; nº 288: *La resurrección de Lázaro*, drama sacre i nº 289: *La muerte de Abel*, drama sacre. Tots aquests, com ja s'ha dit, formen part del llegat Josep Mª Casacoberta de la Biblioteca de Montserrat.

6. Ramon ALEIX i BATLLE (Barcelona, 1784 – 1850). Va succeir Queralt en el mestratge de la capella de la Seu el 1715.³⁷ En el *Catàleg* només li coneixem un drama sacre per a l'oratori de Sant Felip Neri *La Pasion de Jesu-Christo*. El llibret imprès no porta data, però Carrera i Bulbena (pàg. 144) diu que el manuscrit musical és de l'any 1817. L'imprès, com els anteriors, és del llegat Josep Mª de Casacoberta.

II

Mestres de Santa Maria del Mar

1. Jaume de CASELLAS (Valls, ca. 1690 – Toledo, 1764). Mestre de Granollers (1714), de Santa Maria del Mar (1715) i després, definitivament, de la catedral de Toledo (1736-1762).³⁸ Del període de Santa Maria del Mar el *Catàleg* esmenta dos conjunts d'obres, ambdues del mateix any 1729:

1) El dia 26 de juny estrena tres villancets (nº 180) per a la Professió monàstica de sor Maria Gertrudis Mollar i Roig en el convent de les Terciàries Franciscanes de Santa Elisabet.

34. Per al tema d'aquestes celebracions a Sant Felip Neri vegeu: Josep de C. LAPLANA, *L'oratori de sant Felip Neri de Barcelona i el seu patrimoni artístic i monumental*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1978, pàgs. 137ss, el qual ho extreu bàsicament del llibre J. CARRERAS I BULBENA, *El Oratorio Musical desde sus orígenes hasta nuestros días*, Barcelona, 1906, pàgs. 135ss, i dels *Apunts diversos del P. Agustí Mas*, conservats a l'arxiu de la casa. Fins l'any 1936, s'hi conservava la música escrita d'aquests oratoris.

35. Segons consta en el registre del fons Bonsoms de la Biblioteca de Catalunya: F. Bon 1253 i 1256 respectivament.

36. Coneixem una portada igual de l'any 1777 d'impressos a la Biblioteca Pública Episcopal de Barcelona i al fons Bonsoms (tres exemplars).

37. La nota biogràfica de la *GEC* («Aleix i Batlle, Ramon») només diu que va ser mestre de capella de Santa Maria del Mar. Aleix va ser nomenat mestre de Santa Maria del Mar l'any 1819 i a la catedral el va succeir Josep Rosés. Vegeu: J. PAVIA I SIMÓ, "Documents per a la història de les capelles de música de Barcelona. aa. 1763-1820", en *Anuario Musical*, XXXVII (1983), pàg. 126.

38. *GEC*, «Caselles, Jaume de». Per a les dades dels mestres d'aquesta capella vegeu: F. BALDELLÓ, "La música en la Basílica Parroquial de Santa María del Mar, de Barcelona (Notas históricas)", en *Anuario Musical* XVII (1962), pàgs. 220-226.

L'estructura dels villancets ja és complexa amb recitatius i àries. S'en coneix una altra còpia impresa a la Biblioteca de la Universitat de Barcelona.

2) Sense data, només amb la de l'any 1729, estrena un oratori *La igual justicia de Dios* (nº 263) en el convent dels Caputxins, en motiu de la beatificació de Fidel de Sigmaringa.³⁹ L'obra és tota seguida composta només de recitatius i àries. Altres impresos a Barcelona i Ripoll.

2. Salvador FIGUERA⁴⁰ és l'altre mestre, per successió cronològica, de Santa Maria del Mar, en desconeixem, però, les dades biogràfiques; va ser el successor de Casellas⁴¹ l'any 1734. D'aquest mestre tenim en el *Catàleg* el major nombre d'obres impreses dels mestres d'aquesta parroquial important de Barcelona: 11 en total.

1) L'any 1736, el dia 8 d'abril, estrena tres villancets (nº 188) per a la Professió monàstica de Sor Maria Teresa Llauder i Duran en el convent franciscà de nostra Senyora de Jerusalem. Els tres villancets tenen una estructura formal a base de recitatius i àries.

2) L'any següent, 1737, ens proporciona tres conjunts d'obres: el dia 30 de juny, per a la festa de Sant Antoni de Pàdua, tres villancets en el convent de Sant Francesc (nº 172), d'estructura formal complexa; els dies 29, 30 i 31 de desembre tres villancets (nº 202) i l'oratori *Las dos Sillas del Emyreo* (nº 203) amb motiu de les festes de beatificació de Josep de Leonissa i Seraffí de Montegranaro⁴², en el convent dels Caputxins. Els villancets tenen una estructura complexa, com correspon a l'època, l'oratori és tot seguit. Coneixem altres exemplars impresos de l'oratori a diferents biblioteques de Barcelona.

3) L'any 1738, pels dies 13 i 14 d'abril, fa cantar l'*Oratorio a el mas fuerte escudo de la Iglesia Santo Thomás de Aquino* (nº 206) al col·legi dels Clergues Menors, Casa de Sant Sebastià. L'oratori és seguit, sense parts. I el 13 de juny, tres villancets (nº 173) per a la festa de Sant Antoni de Pàdua en el convent de Sant Francesc. D'aquesta darrera obra n'hi ha un altre exemplar imprès a la Biblioteca Nacional de Madrid.

4) L'any 1739, per a la festa també de Sant Antoni de Pàdua, 13 de juny, compon l'*Oratorio armonico* (nº 174), per al convent dels franciscans. L'obra es divideix en dos «actes». N'hi ha duplicats a Madrid i a Barcelona.

5) L'any 1740, els dies 8 i 9 de maig, a la Casa de Sant Sebastià dels Clergues Menors Regulars, interpreta l'oratori *Sacros Armoniosos Ecos* (nº 207) en honor de sant Tomàs d'Aqui-

39. Marc Rey, Fidel en entrar al noviciat dels caputxins, nasqué el 1577 a Sigmaringen, Principat de Hohenzollern. Religiós molt observant i auster va morir màrtir de mans dels protestants suïssos el 24 d'abril de 1622. El Papa Benet XIII el beatificà l'any 1729 i Benet XIV el canonitzà l'any 1743.

40. La *GEC* li dona el cognom «FIGUERES».

41. Interinament hi hagué Pau Genís (vegeu: F. BALDELLÓ, *op. cit.*, pàg. 224). Baldelló deu fer una confusió o un error de transcripció del nom quan indica, sense més, el nomenament d'un tal Salvador «CAPELLA» l'any 1734 i, en canvi, posa el nomenament de Figuera l'any 1743, quan els nostres impresos, de fet, ens diuen que era mestre ja el 1736: aquest «Capella» ha de ser, amb tota seguretat, FIGUERA i s'ha de canviar la data de 1743 en el nomenament de Figuera per la de 1734.

42. Josep de Leonissa nasqué a aquest lloc (Itàlia) l'any 1556. Es féu caputxí. Morí l'any 1612. Va ser beatificat l'any 1737 per Climent XII i canonitzat per Benet XIV l'any 1746. Seraffí, nascut a Montegranaro (Itàlia) l'any 1540 es féu germà lleg caputxí. Morí a Ascoli el 1604. El Papa Benet XIII l'any 1728 n'aprovà el trasllat de les relíquies i el culte i el 1767 Climent XIII el canonitzà. El nostre imprès, però, sembla que indiqui que els dos frares caputxins van ser beatificats a la vegada, fet que no està indicat en la font hagiogràfica que utilitzem: *Vie des Saints et des Bienhereux... par les bénédictins de Paris*, Tome X, octobre, Paris, 1952, pàg. 401.

no. L'obra és seguida, a base de recitatius, àries i cors. El dia 26 de juny, festa de Sant Antoni de Pàdua, al convent de Sant Francesc estrena l'oratori *El portentoso Moysès* (nº 175). L'obra és tota seguida. I encara el 18 de desembre, Mare de Déu de l'Esperança i festa patronal dels Corredors de Canvi, interpreta l'oratori *La esperanza más dichosa* (nº 213), obra amb dos actes i càntic final. D'aquest imprès n'hi ha un duplicat a la Biblioteca Central de Terrassa.

6) Per la festa de Sant Francesc de Paula, al convent dels Mínims, de l'any 1745, interpreta l'oratori *Eliás en la Corte* (nº 223). Obra tota seguida. N'hi ha altres duplicats a Madrid, Terrassa i Barcelona.

3. Pau MONSERRAT (? – Barcelona, 1759). Ocupà el càrrec en substitució de Salvador Figuera al moment de la renúncia d'aquest.

1) Els dies 30 d'abril i 1-2 de maig de l'any 1747 interpretà l'oratori *Triumphos de la Cruz* (nº 225) a la capella dels pares Agonitzants⁴³, en celebració de la canonització de sant Camil de Lel·lis.⁴⁴ L'obra és tota seguida. Altres duplicats a Madrid, Barcelona i Terrassa.

Els dies 31 de desembre de 1747 i 1-3 de gener de 1748, en motiu de la canonització de sant Fidel de Sigmaringa i de sant Josep de Leonissa⁴⁵, al convent dels Caputxins, s'interpretà l'oratori *La igual Justicia de Dios* (nº226). Obra tota seguida. Altres duplicats de l'imprès a Barcelona i Terrassa.

2) El 24 de stembre de 1752, festa de la Mercè, té lloc el drama sacre *La nube del Tabor* (nº 228) en el convent dels mercedaris. L'obra acaba amb un càntic que és la traducció castellana de l'himne *Ave maris Stella*.⁴⁶ Altres duplicats a Barcelona i Terrassa.

3) Durant el novenari de la Mercè, el dia 27 de setembre de l'any 1755, té lloc l'oratori *El descenso de la Arca en el Jordán* (nº 230). L'obra acaba amb un càntic. Altres duplicats a Barcelona.

4) El 25 de juny de 1758, al monestir de monges cistercenques de Valldonzella, es canta el drama al·legòric sacre *La piadosa Abigail* (nº 235), en honor de santa Ludgarda, religiosa cistercenca del segle XIII, encomanat per la seva Confraria de Barcelona. L'obra es divideix en tres actes. Dos altres duplicats a la Biblioteca de Catalunya.

4. Pere Antoni MONLLEÓ (? – Barcelona, 1792), va succeir Pau Monserrat després de guanyar les oposicions, l'any 1759.

1) El 20 d'octubre de l'any 1766, en motiu de la beatificació de Simó de Rojas⁴⁷ que va tenir lloc aquell mateix any, al convent dels Trinitaris calçats, interpretà el drama sacre *Joseph exaltado* (nº 239). L'obra està dividida en dos actes i una llicència al final.

43. Religiosos, fundats per sant Camil de Lel·lis, dedicats a confortar els moribunts.

44. Va néixer prop de Nàpols el 1550. Va fundar l'orde religiós dels Germans dels malalts (Camils o Agonitzants). Morí a Roma el 1614. Va ser beatificat per Benet XIV l'any 1742 i canonitzat el 1746.

45. Fidel va ser canonitzat l'any 1743 i Josep el 1746.

46. El text llatí del qual està imprès al costat de la traducció, en el marge del llibret.

47. Vegeu nota 28.

2) L'any 1770 ens reporta dues obres de Monlleó: el 28 d'agost, en motiu de la festa de Sant Julià, patró dels mercers i dels venedors de teles, en el convent de Sant Gaietà dels Clergues Regulars, interpretà el drama sacre *Premio de la caridad* (nº 240). L'obra és tota seguida. I el dia 18 de desembre, per la festa de la patrona dels Corredors de Canvi de Barcelona, la Mare de Déu de l'Esperança, fa cantar l'oratori *El prodigio más grande* (nº 241), obra tota seguida. Un duplicat es troba a l'AHCB.

3) L'any 1782, els dies 3, 4, 5 i 6 de juny, en la preparació de la festa de la inauguració del nou altar major de santa Maria del Mar que tingué lloc el dia 11 següent, amb la col·locació de la Reserva del Santíssim Sagrament al nou sagrari, interpretà el drama músic *El gozo del Pueblo de Israel* (nº 244), obra dividida en dues parts. Altres duplicats a Barcelona.

4) L'11 de maig de 1784, en les festes en motiu de la beatificació de Llorenç de Brindisi⁴⁸ pel papa Pius VI, en el convent dels Caputxins, interpretà l'oratori *El más glorioso triunfo de Moysés* (nº 279). L'obra acaba amb una llicència i unes «coplas». Un duplicat al fons Bonsoms de la Biblioteca de Catalunya.

5) El 8 de juny de 1787, durant les festes en motiu de la beatificació de Nicolau de Longobardi⁴⁹ en el convent dels Mínims, compongué el drama *David festivo* (nº 246). L'obra està dividida en tres actes i llicència. Un altre duplicat al fons Bonsoms de la Biblioteca de Catalunya.

5. Francesc ANDREVÍ (Sanaüja, 1786 – Barcelona, 1853). L'any 1814 Andreví guanya les oposicions al magisteri de santa Maria quan en aquell moment era mestre de la catedral de Sogorb; a Barcelona s'hi estigué fins el 1819 i va ser substituït per Ramon Aleix.⁵⁰ D'ell, durant el període de santa Maria del Mar, tenim l'imprès d'un drama sacre *La dulzura de la Virtud* (nº 290), per a l'oratori de Sant Felip Neri. No porta data i és tot seguit.

III

El Palau de la Comtessa⁵¹

D'aquest altre centre important de la ciutat només tenim ressenyats dos mestres en el *Catàleg*:

1. Bernat TRIA (? – Barcelona, 1754). Va començar a exercir a la capella del Palau, en substitució de Josep Picanyol, l'any 1726 i provenia de l'església de Sant Just i Sant Pastor.

1) El 24 de març de 1730 fa cantar l'*Oratorio músico en loor, y obsequio de los Dolores de Maria Santissima* (nº 167), en la festa promoguda per la Congragació de senyores. Obra tota seguida. N'hi ha un altre duplicat a la Biblioteca de la Universitat.

48. Vegeu nota 32.

49. Va néixer a Longobardi (Itàlia) el 1649, entrà en l'orde dels Mínims de Sant Francesc de Paula. Morí el 1709. Fou beatificat per Pius VI l'any 1786.

50. F. BALDELLÓ, *op. cit.*, pàg. 225.

51. Per a la informació musical vegeu: C. ALCALÀ, *op. cit.*, pàgs. 197-214.

2) El 21 de juny de 1735, en el convent de dominiques de Mont Sió, tres villancets (nº 184) per a la Professi3 religiosa d'Ant3nia Moreno i Vidal. Trobem dos altres duplicats a la Biblioteca de la Universitat.

3) El dia 18 de febrer de 1736, en el mateix convent de dominiques, tres villancets (nº 186) per a la Professi3 religiosa de les dues germanes Maria i Francesca de Soler i B3ria. Es troba un duplicat a la Biblioteca Nacional de Madrid.

4) El dia 31 d'agost de 1738, en el convent de Santa Elisabet, per a la Professi3 de sor Isabel Mart3 i Buscà, franciscana, interpreta tres villancets «*descripci3 alegorica del afàn amoroso de una Nave...*» (nº 181). Hi havia un altre duplicat a l'AHCB, però actualment ha desaparegut.

5) El dia 28 de maig de 1747 es canta, al convent dels Trinitaris Descalços l'oratori *El Arca de Dios, colocada en el nuevo Templo de Salom3n* (nº 224), amb motiu de l'entronitzaci3 del Sagrament al nou altar major del convent⁵². L'obra musical acaba amb un Himne. Hi ha altres duplicats a Catalunya.

2. Josep DURAN (? – Barcelona, 1791). Fou nomenat mestre del palau, a la mort de Tria, l'any 1754 mentre encara era a Nàpols, però, per desavinences, no començà l'exercici del càrrec fins dos anys més tard. Es va jubilar el 1780 i es diu que, a partir d'aquesta data fins a al seva mort (1791) va exercir de mestre a la catedral, però aix3 no està documentat i, a més, a la Seu, la plaça estava ja coberta per Francesc Queralt.

1. A partir del 27 de març de 1758 i durant tres dies consecutius es fan les festes d'inauguraci3 del nou temple dels Agustins de Barcelona.⁵³ En motiu d'aquesta celebraci3 Duran hi estrena l'oratori *Arca de Dios* (nº 232), amb tres actes i un càntic. Hi ha altres duplicats a Barcelona i a Madrid.

2) Els dies 7 i 8 de setembre de 1779, l'oratori *Josué triunfante de Amalec* (nº 243) celebra la beatificaci3 del religi3 Trinitari català Miquel dels Sants⁵⁴, en el convent dels Trinitaris Descalços. El fet a notar és que el mateix llibret i per a la mateixa festa, però dos dies abans (el 5 i el 6) va servir per a un oratori del mestre F. Queralt. No sabem si cada mestre hi posà música a tot el text i cada un el féu interpretar en els dies assenyalats (és la possibilitat més plausible), o que es repartissin la feina, fent-ne una part cada un: aix3 és poc probable ja que l'estructura formal de l'obra no té parts o actes dramàtics.

Una darrera obra barcelonina, an3nima, és el drama sacre que l'any 1740 «cant3se en los solemnes, y festivos Cultos, que a tan soberana Patrona (santa Cecilia) tributan en la Iglesia de Nuestra Señora del Carmen sus Devotos los Musicos, y Maestros de Danzar» el dia 22 de novembre. L'obra (nº 214) es titula *Troba a un Oratorio italiano. Daniel libre del lago de los leones*. Està estructurat en dues parts. En coneixem un duplicat a Terrassa.

52. G. BARRAQUER I ROVIRALTA, *Las casas de religiosos en Cataluña*, II, Barcelona, 1906, només parla dels altars posteriors que hi hagué en el convent.

53. Es tracta de l'església actual de Sant Agust3, al Raval. Vegeu: G. BARRAQUER I ROVIRALTA, *Las casas de religiosos en Cataluña*, II, Barcelona, 1906, pàg. 184 i ss. L'any 1750 la comunitat es trasllada al nou convent; en aquell moment l'església s'estava acabant.

54. Vegeu nota 28.

Aquest és l'elenc de les obres, majoritàriament desconegudes, que es van compondre i interpretar a Barcelona. És una mostra de la utilitat del *Catàleg*, ja que, a més, serveix per precisar alguns punts històrics foscos o poc estudiats i corregir els errors de les principals capelles de música de Barcelona i llurs mestres.

APÈNDIX

Índex Cronològic

data	autor	lloc	festa	nº ordre
1688	Joan BARTER	Catedral	Immaculada	254
1690	Joan BARTER	Carmelites descalços	Dedicació altar	255
1691	Joan BARTER	Sant Joan	Acció de gràcies	256
1693	Joan BARTER	La Mercè	Santa Maria de Cervelló	257, 258, 259, 260
1696	Joan BARTER	Casa de Contractació	Rei Carles II	261
1696	Joan BARTER	La Mercè	Ofici litúrgic	262
1729	Jaume CASELLAS	Convent de santa Elisabet	Professió monàstica	180
1729	Jaume CASELLAS	Caputxins	Beat Fidel de Sigmaringen	263
1730	Bernat TRIA	Palau	M. de Déu dels Dolors	167
1731	Joseph PICANYOL	Caputxins	Beat Fidel de Sigmaringen	264
1734	Joseph PICANYOL	Agustines	Professió monàstica	192
1734	Joseph PICANYOL	Catedral?	Immaculada	194
1735	Bernat TRIA	Dominiques de Mont Sió	Professió monàstica	184
1735	Joseph PICANYOL	Catedral?	Immaculada	195
1736	Bernat TRIA	Dominiques de Mont Sió	Professió monàstica	185
1736	Salvador FIGUERA	Franciscanes de N. Sr ^a de Jerusalem	Professió religiosa	188
1736		Companyia de Maria	Professió religiosa	189
1736	Francesc VALLS	Capella Esperit Sant	Inauguració temple	193
1736		Catedral?	Immaculada	196
1736	Francesc VALLS	La Mercè	Sant Eloi	201
1737	Salvador FIGUERA	Convent de Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua	172
1737		Catedral?	Immaculada	197
1737	Salvador FIGUERA	Caputxins	Beatificació de Josep de Leonissa i Serafí de Montegranaro	202, 203
1737		Mínims	Sant Francesc de Paula	210
1738	Salvador FIGUERA	Convent de Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua	173
1738	Bernat TRIA	Convent de Santa Elisabet	Professió monàstica	181
1738	Joseph PUJOL	Benedictines de Santa Clara	Professió monàstica	190
1738	Joseph PUJOL	Catedral?	Immaculada	198
1738	Joseph PUJOL	Col·legi dels jesuïtes	Canonització de Francesc de Régis	204
1738	Bernat TRIA	Col·legi dels jesuïtes (Betlem)	Canonització de Francesc de Régis	205

1738	Salvador FIGUERA	Clergues Menors (Sant Sebastià)	Sant Tomàs d'Aquino	206
1739	Salvador FIGUERA	Convent de Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua	174
1739	Joseph PUJOL	Sant Joan Baptista	Professió monàstica	182, 183
1740	Salvador FIGUERA	Convent de Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua	175
1740	Joseph PUJOL	Dominiques de Mont Sió	Professió monàstica	186
1740	Joseph PUJOL	Dominiques del convent dels Àngels	Professió monàstica	187
1740	Joseph PUJOL	Benedictines de Santa Clara	Professió monàstica	191
1740	Joseph PUJOL	Catedral?	Immaculada	199
1740	Salvador FIGUERA	Clergues Menors	Sant Tomàs d'Aquino	207
1740	Joseph PUJOL	Col·legi de Montalegre	Sant Tomàs d'Aquino	208
1740	Salvador FIGUERA	La Mercè	Corredors de Canvi	213
1740		Convent del Carme	Santa Cecília	214
1742	Bernat TRIA	Agonitzants	Beatificació de Camil de Lel·lis	222
1745	Salvador FIGUERA	Mínims	Sant Francesc de Paula	223
1747	Bernat TRIA	Trinitaris descalços	Altar major	224
1747	Pau MONSERRAT	Agonitzants	Canonització de Camil de Lel·lis	225
1747	Pau MONSERRAT	Caputxins	Canonització de Fidel de Sigma- ringen i de Josep de Leonissa	226
1750	Bernat TRIA	Agustins	Dedicació església	227
1752	Pau MONTSERRAT	La Mercè	Festa patronal	228
1753	Bernat TRIA	Valldonzella	Sant Bernat	229
1753	Joseph PUJOL		Sant Vicenç Ferrer	282
1755	Pau MONSERRAT	La Mercè	Novenari	230
1757	Joseph PUJOL	Santa Caterina	Novenari de Sant Vicenç Ferrer	231
1758	Joseph PUJOL	Betlem	Immaculada	5
1758	Joseph DURAN	Agustins	Església nova	232, 233
1758	Joseph PUJOL	Trinitaris	Novenari Mare de Déu del Remei	234
1758	Pau MONSERRAT	Valldonzella	Santa Lutgarda	235
1758	Joseph PUJOL	Carmel	Mare de Déu del Carme	236
1763	Joseph PUJOL	Carmelites calçats	Mare de Déu del Carme	237
1766	Joseph PUJOL	Trinitaris calçats	Beat Simó de Rojas	238
1766	Pere Antoni MONLLEÓ	Trinitaris calçats	Beat Simó de Rojas	239
1770	Pere Antoni MONLLEÓ	Sant Gaietà	Sant Julià	240
1770	Pere Antoni MONLLEÓ	Santa Maria del Mar	Expectació de Maria	241
1770	Joseph PUJOL	Sant Sebastià	Beat Francesc Caracciolo	277
1775	Francesc QUERALT	La Mercè	Església nova	276
1779	Francesc QUERALT	Trinitaris descalços	Beat Miquel dels Sants	243
1782	Pere Antoni MONLLEÓ	Santa Maria del Mar	Altar major	244
1784	Francesc QUERALT	Caputxins	Beat Llorenç de Brindisi	278
1784	Pere Antoni MONLLEÓ	Caputxins	Beat Llorenç de Brindisi	279
1787	Francesc QUERALT	Mínims	Beat Gaspar de Bono	245
1787	Pere Antoni MONLLEÓ	Mínims	Beat Nicolau de Longobardi	246
1790	Francesc QUERALT	Sant Felip Neri	Oratori vespertí	287

LA MÚSICA RELIGIOSA A LA CIUTAT DE BARCELONA (SS. XVII-XIX)

s. d. (1781?)	Francesc QUERALT	Sant Felip Neri	Oratori vesperí	286
s. d.	Francesc QUERALT	Sant Felip Neri	Oratori vesperí	288
s. d.	Francesc QUERALT	Sant Felip Neri	Oratori vesperí	289
s. d.	Francesc ANDREVÍ	Sant Felip Neri	Oratori vesperí	290
s. d.	Ramon ALEIX	Sant Felip Neri	Oratori vesperí	291